

Zpravodaj

1/2004

KOLPINGOVA DÍLA ČESKÉ REPUBLIKY

"Ad sum – zde jsem – připraven sloužit!"

Vydává Centrální svaz Kolpingova díla České republiky, nám. Republiky 22, 591 01 Ždár nad Sáz.
telefon, fax: ++ 420 – 566 620 207, 566 621 907, web: www.kolping.cz, e-mail: kolping@kolping.cz,
Evidenční číslo: MK ČR E 11096

Rok 2004 – rok rodiny

© Milivoj Husák - Rodina svatě Zdislavy s Pannou Marií a Ježíšem

Rok souvislostí

Letošní rok 2004 byl nazván Rokem rodiny. Taky si v něm celý svět se studem a zahanbením připomíná 90. výročí zahájení obludné první světové války s deseti miliony mrtvých a dvaceti miliony zmrzačených mladých mužů a otců rodin a do třetice, několik států střední a východní Evropy bude přijato do ekonomicko-politického seskupení rodiny Evropského společenství.

Církev, řeholní společenství, světová rodina Kolpingova díla, ani takoví další patroni rodin jako svatý Josef nebo svatá Zdislava ovšem nečekají, až hranice států prolomí nějaké administrativní gesto; už dávno vnímají lidské společenství ve smyslu kmene mystického Těla Kristova, tedy jako společenství solidarity a lásky v pravdě. Povšimněte si, že tato zmíněná situace je obrazem důvěry a naděje, tedy přesného opaku toho, co je k vidění v oblasti mocenských účelo-

vých zájmů a jednání. Pokud církev traktuje čas, je to proto, abychom si připomínali a prožívali odvěké Boží pravdy, abychom je chápali v souvislosti se znamením doby stále lépe a jasněji.

Kdybych měl tuto zvláštní situaci, která se vytrvale opakuje, postihnout ve zkratce, nazval bych rok 2004 *Rokem souvislostí*; vždyť všechna zmíněná témata spolu podstatně souvisí, a co víc, všechna se týkají nejen každé lidské rodiny jednotlivě, ale lidských rodin jako společenských seskupení a v neposlední řadě i lidské bídy, neštěstí a těžkých hříchů - nejen hrůzných násilných činů všeho druhu, ale také bezbřehého cynismu účelového jednání a farizejství, které prosakuje jako rakovina úmysly mocných.

Vzpomínám si na dny svého mládí: Doma jsem viděl zavěšenou na zdi glazovanou Madonu s Dítětem Ježíšem. Když jsme jeli pomáhat o žních, nebo na vybírání brambor k příbuzným na Vysočinu, spal jsem pod barvotiskovým obrázkem Svaté rodiny, kopií nějakého italského mistra, která pro udřenou tetu a dědu nebyla kýčem z pouti, ale zosobněním pokoje a míru, po kterém toužili v těžkých dobách druhé války a po nástupu komunistické totality.

OBSAH

1.	Rok souvislostí	2 - 4
2.	Velikonoce - veliká noc	5 - 6
3.	Nová Kolpingova rodina v Příměticích	7
4.	Dětský karneval v Blansku	8
5.	Ekologie v současné architektuře	9
6.	XIII. dětský karneval a XII. farní ples KR Dobrá Voda	10
7.	Působení a chování katolíků v politickém životě	11 - 13
8.	Kolpingova rodina Starý Plzenec	14 - 15
9.	Pašijová hra "Co se stalo s Ježíšem?"	16
10.	Horké novinky z Kolpingových rodin	17 - 18
11.	KR Velká Losenice	18
12.	Čím žije v zimě KR Velká Bíteš	19
13.	Zprávy z Mezinárodního Kolpingova díla	20
14.	Poselství papeže Jana Pavla II. k mládeži	21 - 22
15.	Německý Kolpingblatt	23
16.	Adolph Kolping - podivně současný člověk (1. část)	24 - 25
17.	Kolpingova rodina Věžnice	26
18.	Akce, na kterých byste neměli chybět	28

Rok souvislostí

Rodina nikdy neměla na různých ustláno a víme dobře z historie, kolik nešťastných účelových svazků bez lásky vznikalo a nebyly to jenom svazky dynastické, které upevňovaly soudržnost a moc. Byly to příběhy Boženy Němcové, Vlasty Pitnerové, příběhy synů a dcer z gruntů a bídných chalup, příběhy rodin tkalců v manufakturách nebo sedláka Jambora a zkažky jeho rodu. Jinde vidíme obrázky téměř idylické, jako sedláka Cimburu nebo Káju Maříka, opět jinde vidíme podivuhodnou míru soudržnosti a pomoci v nesmírné bídě vznikajícího proletariátu, prozaická faktografická literatura Terezy Novákové, Holečka, Staška a jiných je podobně jako mnohé sociologické zprávy plná nejrůznějších obrazů rodinného života bez příkras, tak, jak ho postupovaly mocné vnější vlivy, i podle míry stálosti. Pevnosti a ostatních schopností jeho aktérů.

Novodobě i do prostoru rodin se ale dál vlamoval nepřítel, a tak životy patrně nikoho z nás nebyly idylické a tak je tomu podnes. Dvě třetiny rodin jsou dnes rozloženy, o některých nových rodinách se dá říci, že jak chvatně vznikají, tak rychle zanikají, o svátostném požehnání manželském ani nemluvě. Říká se dnes, že se hledají partneři jako přátelé pro společný život, a že nějaké závazné svazky omezují svobodu osobnosti. Samozřejmě jsou to nesmysly a podpurné berličky naprosté neodpovědnosti, podobně jako obludná manipulace s vědomím člověka a jeho pudy. Z jedné strany se licoměrně mluví o výchově, blábolí se o jednom opatření pro zlepšení stavu rodin za druhým, poslanci s dobrými úmysly vymýšlí podpurné programy a hledí napomoci stavu rodinného života za pomocí různých příspěvků, ale na straně druhé se astronomické částky vkládají do programů, reklamy a pořadů všeho druhu, které nepřímo i přímo směřují proti rodině, proti manželství a proti kultuře člověka obecně, neboť kulturnost člověka spočívá v zásadě v ovládnutí sebe sama a v rozvoji vnitřního života, který se projevuje navenek prací, uměním, v tom, čemu říkáme zručnost, inteligence a charakter, spojený se solidaritou.

Jestliže tedy momentálně snad nehrozí, že naše kosti budou po válkách a epidemiích složeny v desetitisících do úhledných bizarních hromad jako v sedlecké či nížkovské kostnici, jestliže snad nehrozí likvidace v koncentracích, jestliže nehrozí nedostatek Evropě, jestliže ani hromadný výskyt AIDS, SARS nebo nemoci šílených krav není na obzoru a jestliže nejmocnějším vládcům a parlamentům ze zemí na této planetě nevádí příliš ani hladomory, ani genocidní války s miliony postižených rodin, ani ozonová díra, hrozící hubit život, co si počít v takovém globálně manipulovaném odcizeném světě s Rokem rodiny?

Odpověď na tuto otázku nacházím v pastýřském listu Otce

brněnského biskupa Vojtěcha o rodině z prosince 2003, když říká:

"... Příští rok - rozuměj 2004 - prožijeme jako rok rodiny, po něm následující rok 2005 jako rok farnosti

Přeji si, aby se společenství mladých i dětí, modlitební kroužky, scholy, senioři, nemocní a další skupiny věřících zaměřili na všechno, co souvisí s cestou ke zdravé rodině.

Rodiny jsou ohroženy infekcí nejednoty manželů, přesvědčením, že výchova se uskutečňuje samočinně, zapomínáním na to, že děti patří v první řadě Bohu, strachem, že výchova kazí přirozené sklony, infekcí sobeckého osobního prospěchu a neschopností oběti pro vzdálenější cíle. Bez ochoty k oběti, která je jednou z forem lásky, však nebude šťastná ani rodina, ani jednotlivec.

Ve svém posledním listě nazvaném *Prosme Pána žně* jsem se společně s vámi zamýšlel nad povoláním každého z nás, nad služebným i obecným kněžstvím. A znovu říkám: Jestliže nepřijmeme své povolání člověka žijícího se svým Pánem, tedy své povolání křesťana, náš duchovní život nebude stát za nic. Vánoce, které prožíváme, jsou v tomto smyslu šancí stát se Božím dítětem.

Svatý Jan v úryvku dopisu, který jsme dnes slyšeli, říká: "Už teď jsme Boží děti." Dodávám, že každý z nás, skrze křest. A sv. Jan ještě dodává: "Ale čím budeme, není ještě zřejmé." Tedy to, čím se staneme, nás připodobní k velikosti a slávě Ježíše Krista, kterého budeme vidět takového, jaký je.

Proto vás všechny vybízím, abyste se společně i soukromě modlili:

- za mladé lidi, kteří chtějí žít v dobrém manželství a dlouhodobě a systematicky se na ně připravují.
- za jejich odvahu mít děti, protože děti jsou schopny vychovávat rodiče a být školou nejen jejich života.
- za rodiče, kteří s bolestí ztrácejí děti, aby o tom jako Panna Maria rozvažovali ve svém srdci.

Rok souvislostí

- za všechny, kteří učí své děti svobodné zodpovědnosti v souladu s Božím řádem a jsou ve svém počínání trpěliví.
- za vás, rodiče a prarodiče, kteří jsou ochotni s odvahou obětovat svou vynalézavost, čas a energii pro výchovu vlastních i nevlastních dětí a neuzavírat se sami v sobě.
- za vás, kterým manželství ztroskotalo. I když mnozí nemůžete přistupovat ke svátostem, církev vás provází svými modlitbami a přijímá ve svém středu.
- za politiky a veřejné činitele, aby usilovali o hledání toho, co rodiny stmeluje, nikoliv co rozděluje a vytváří překážky nebo diskriminuje.
- za pracovníky všech typů médií, aby měli odvahu prosazovat to, co může druhé povzbudit v dobrém.

Bratři a sestry, denně děkuji za vás, kteří máte odvahu vychovávat své dospívající děti, bez výmluv a alibistických vytáček, že "doba je už taková a nic už se s nimi nedá dělat",

i za vás všechny, jednotlivce i instituce, kteří se snažíte rodinám nezištně pomáhat.

A proč vám to všechno píšu? Protože rok, který právě klepe na dveře, vyhlásila Organizace spojených národů jako desáté výročí Mezinárodního roku rodiny. Využijme toho jak uvnitř našeho společenství, tak i jako službu dalším lidem.

Moc bych si přál, abyste se vy všichni stali ve farnostech i mimo ně motorem všeho, co rodinám může po vnitřní i vnější stránce pomáhat.

A právě k tomu vám na přímluvu Svaté rodiny žehnám."

Petr Peňáz

Toto je Petr Peňáz, filozof, historik, intelektuál, hybatel a "písmák" v nejlepším slova smyslu tak, jak jej známe. V sedle svého věrného skládacího bicyklu, na zádech batoh ukrývající myšlenky, spisy, dokumenty, fotokopie i diskety, s hlavou plnou nápadů projíždí naším městem jako všudypřítomný hlas svědomí, dějin, umění, teologie (ne ideologie!). Vždy s myšlenkou. Vždy s námětem. Vždy s podnětem. Vždy v dobré víře, vždy připraven reagovat.

Snímek byl pořízen při jednom z Petrových četných výjezdů z budovy Centrálního svazu Kolpingova díla, která se mu stala do značné míry jak spřátelenou organizační buňkou, tak i technickým a logistickým útočištěm v dobách smogu, reality show, informační devalvace a mediálního balastu. Odtud - a ze svého bytu - Petr vyráží ke svým osvětovým a iniciačním jízdám.

A že někdy přechází červenou či zápal plic? To už prostě k takovýmto osobnostem patří.

Velikonoce - veliká noc

Co si vlastně připomínáme. Na co se 40 všedních dní a 6 nedělí připravujeme a co 50 dní poté oslavujeme. Je to příchod jara, je to jen starý po předcích zděděný zvyk, který má původ ještě v pohanské době? A vůbec, když jsem tuto otázku dal, není vlastně nyní také více-méně pohanská doba? Proč?

Protože mnoho lidí asi nic neví o tom, co se právě o veliké noci stalo.

Bylo to předznačeno již před mnoha lety

vysvobozením izraelského národa především z vlastního otroctví konzumity a politicko-náboženské závislosti a odchod do svobody Božího lidu. A jejich zdokonalování Božím působením po dlouhé cestě do nové, zaslíbené země.

Pravý smysl veliké noci se však naplní zrozením, životem, utrpením, smrtí a vzkříšením Ježíše Krista. Bohočlověka.

Přemohl smrt, dal nám krásnou možnost věčného života v dokonalé a věčné blaženosti. Jak krásně vyjádřil Raniero Cantalamessa v knize "Ukřižovaný Kristus".

Jak ale přemohl Ježíš smrt? Ne tím, že by se jí vyhnul, že by ji zahnal jako nepřítele na útěk. Přemohl ji tím, že ji podstoupil, že v sobě vychutnal celou její hořkost. Přemohl ji zevnitř, nikoli zvenčí...

Ježíš nepřistupoval ke smrti jako někdo, kdo ví, že má v rukávech eso, s nímž se v pravou chvíli vytasí. Jestliže někdy za svého života ukázal, že ví, že vstane, bylo to zvláštní poznání, s nímž nenakládá, jak a kdy chtěl. Výkřik na kříži: "Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?" naznačuje, že v té chvíli jako člověk tuto jistotu neměl.

Ježíš se pohroužil do smrti jako ten, kdo překračuje práh potmě a neví, co ho čeká za prahem. Podpírala ho pouze neochvějná důvěra v Otce, a proto zvolal: "Otče, do tvých rukou poroučím svého ducha!" (Lk 23,46)...

Ježíš totiž - a toto je velká křesťanská zvěst - nezemřel jen za sebe, nezanechal nám jenom příklad hrdinské smrti jako Sokrates. Udělal něco úplně jiného: "Jeden zemřel za

všechny" (2 Kor 5,14), volá svatý Pavel, a opět: "Za všechny lidi podstoupil smrt" (Žid 2,9). Neobyčejný výrok, a my nad ním nekřičíme radostí jen proto, že ho nebereme dost vážně a dost doslova, jak bychom měli. "Křtem ponoření do Kristovy smrti" (srov. Řím 6,3), navázali jsme skutečný, i když tajemný vztah s touto smrtí, dostali jsme na ní účast...

Co se týče smrti, není v křesťanství nejdůležitější skutečnost, že musíme zemřít, ale že zemřel Kristus. Křesťanství si nerazí cestu do svědomí strachem ze smrti. Razí si cestu smrtí Kristovou. Ježíš přišel osvobodit lidi od strachu ze smrti, ne ho zvětšit. Boží Syn vzal na sebe tělo a krev, jaké máme my, "aby svou smrtí zbavil moci toho, který má vládu nad smrtí, totiž ďábla, a vysvobodil všechny, kteří byli po celý život drženi v otroctví strachem před smrtí" (Žid 2,14n).

Velikonoce - veliká noc

Abychom se ozbrojili proti smrti, nemusíme nyní dělat nic jiného než se přimknout k němu. Být zakotven v Kristu vírou, jako kotví loď na mořském dnu, aby mohla odolat nenadálé bouři.

Kdysi se vštěpovalo mnoho prostředků, které měly sloužit jako "příprava" na smrt. Zásadní bylo často na ni myslet, představovat si ji s nejhroživějšími podrobnostmi. Nejdůležitější ale není mít před očima svou vlastní smrt, nýbrž smrt Kristovu, ne lebku,

nýbrž Ukřižovaného. Stupeň sjednocení s ním bude stupněm naší bezpečnosti před smrtí.

Když se nad tím hlouběji zamyslíme, poznáváme že je skutečný důvod se radovat, slavit a vzájemně si přát. A tu radostnou zvěst rozšířit mezi ty, co ji neznají, když nám se doba zdá pohanskou.

Tak to činím právě i já a přeji vám opravdu krásné prožití velikonočních tajemství a vnitřní obnovu skrze Krista.

Otec Tišek

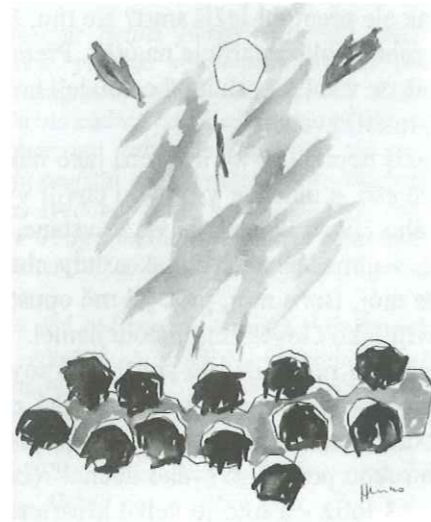

ALELUJA – KRISTUS VSTAL Z MRTVÝCH

**K NADCHÁZEJÍCÍM
VELIKONOČNÍM SVÁTKŮM VÁM PŘEJI:
RADOSTNOU OSLAVU
A HLUBOKÉ PROŽÍVÁNÍ
VELIKÉ NOCI KRISTOVA
I NAŠEHO VZKŘÍŠENÍ.**

Otec Tišek

VELIKONOCE A.D. 2004

Nová Kolpingova rodina v Příměticích

Datum 20. ledna 2004 bude napsáno zlatým písmem v kronice Kolpingovy rodiny Přímětice. Tohoto lednového dne se totiž v budově místní fary konala ustavující schůze, při které měli přítomní možnost seznámit se s Kolpingovým dílem, smyslem jeho činnosti, bohatou historií a současnými aktivitami.

O rozšíření myšlenek blahoslaveného Adolpha Kolpinga také do tohoto místa se především zasloužil místní farář P. Pavel Sobotka společně s druhým duchovním místního farního týmu P. Pavlem Zahradníčkem. Ti iniciovali toto setkání, kterého jsem se zúčastnil jako zástupce Centrálního svazu. Po uvedení do problematiky se rozvinula poměrně živá diskuze na téma: "Kdo bude předseda?". Většina přítomných se skromně této možnosti vzdala a tak se této prestižní a současně zodpovědné funkce ujala paní Marie Svobodová.

V Příměticích u Znojma již tato skupina lidí soustředěná okolo farního týmu organizuje mnoho akcí především pro děti a mládež, takže již pod záštitou Kolpingova díla budou mít na co navazovat.

Členům nové Kolpingovy rodiny v Příměticích gratulujeme k tomuto jistě dobrému kroku a vítáme je tímto v našich řadách. Doufáme, že se tak znojemsko (kde leží ještě KR Dyjákovičky) stane "epicentrem" šíření ušlechtilých myšlenek bl. Adolpha Kolpinga v tomto nejjihnějším cípu jižní Moravy.

Michael Kubík

Dětský karneval v Blansku

Společnost Katolického domu v Blansku a Kolpingova rodina Blansko uspořádali v neděli odpoledne 22.2.2004 již tradiční dětský karneval. Pro děti v maskách byly připraveny hry, soutěže, občerstvení, hudba i bohatá tombola. Nejmenší děti do 4 let přednesly básničku nebo zazpívaly písničku, samozřejmě za odměnu. V závěru první části karnevalu proběhlo vyhodnocení masek. Odměnu za nejstaršího zamaskovaného účastníka si odnesl patnáctiletý Martin Dyčka v masce smrtky. Nejmladší odměněnou byla čtyřměsíční Anička Sedláková, převlečená za indiána. Jako nejhezčí masky (výběr byl velmi těžký) byly vyhodnoceny a odměněny tři z dětí: Nikola Prudká (11 měsíců) - motýlek, Karel Kutil (2 roky) - vodník a Ondřej Sedlák (1 a 3/4 roku) - kominíček. V druhé části karnevalu - diskotéce - předvedly děti svoje taneční umění. Karneval již podruhé moderovali Ondra Dyčka a Michal Mrázek a zvládli to opět na jedničku.

Účast přes 300 lidí, kdy výraznou převahu měly děti v maskách, je závkem pro pořadatele v tradici karnevalů pokračovat.

Josef Kupčík
V Blansku dne 22.2.2003

Ekologie v současné architektuře

Místní pobočka České křesťanské akademie v Sušici pozvala akademického architekta Aleše Brotánka z Rožmitálu, aby vysvětlil nové ekologické stavební metody, které jsou šetrnější k přírodě a k životnímu prostředí. O jeho přednášku projevil zájem nezvykle velké množství lidí a zcela zaplnili sál místního Penzionu. Zde jsou některé jeho myšlenky:

Poprvé jsem se začal zabývat myšlenkami o ekologii po zhlédnutí zdevastovaných Severních Čech. Ekologické chování státu souvisí s financemi. Stát získává finance vybíráním daní z lidské práce, která se tím stává ještě dražší. Daňová reforma se snaží vybírat finance z primárních a obnovitelných zdrojů. Vybranými prostředky z daní se značně plýtvá, většinou se využívá jen 20 %.

Co je cílem ekologické architektury?

1. Snižovat energetickou náročnost provozu budov, kde mizí 50 % spotřebované energie.
2. Snižovat negativní podíl nové architektury na zátěžích životního prostředí.
3. Soulad mezi potřebou, obsahem a formou.

Nejprve je potřeba snížit energetickou náročnost a pak uvažovat o výhodném zdroji. To znamená nejprve zateplit dům a potom vybírat tepelný zdroj. Odstrašujícím příkladem bylo zavádění elektrických přímotopů do nezateplených objektů.

Nejběžnější pro zateplování domů je u nás polystyrén, ale má několik nevýhod. Je hořlavý a snadno jej poškodí ptáci, nebo hraboši. V Rakousku používají průmyslové konopí, nebo balíky lisované slámy, která má vynikající vlastnosti. Lisovaná sláma je téměř nehořlavá, je výborný tepelný izolant, rovnoměrně absorbuje vlhko, vykousané cestičky se za hraboši uzavřou a tím mají velmi ztížený pohyb. Podle archeologů, pokud se ke slámě nedostane voda, vypadá téměř stejně po čtyřiceti jako po čtyřech stech letech. Také likvidace staré slámy je mnohem snazší, než například starého betonu.

Moderní stavby jsou stále častěji vybavovány teplovzdušným topením, které umožňuje pravidelnou cirkulaci vzduchu a využívá tepla z odstraňovaného vzduchu

pro předebrání vzduchu venkovního. Všechny spotřebiče i lidé jsou dalšími zdroji tepelné energie.

Ekologičtější je: opravovat a ne jen vyhazovat, recyklovat a ne jen stále vyrábět

Nejdále jsou v ekologickém chování Anglie a Německo, Česká republika má před sebou ještě dlouhou cestu, aby je dostihla.

Připravil: PhDr. Josef Nový,
KR Dobrá Voda

XIII. dětský farní karneval a XII. farní ples

Římskokatolická farnost sv. Václava v Sušici připravila ve spolupráci se členy Kolpingovy rodiny Dobrá Voda na sobotní odpoledne 14. února 2004 tradiční dětský karneval na téma: Z pohádky do pohádky. Akce se zúčastnilo nadprůměrné množství návštěvníků, děti všech věkových kategorií s doprovodem, celkem bylo prodáno přes 300 vstupenek.

Mozkový trust KR Dobrá Voda na Shromáždění členů ve Žďáře nad Sázavou.

Postupně přicházely nejrůznější pohádkové bytosti a zapojovaly se do tanečního reje masek. Karneval oficiálně zahájil pan kaplan P. Jiří Kalaš, připomněl období masopustu, které je ve znamení radosti a popřál příjemnou zábavu. Program moderoval s přehledem a vtípem pan Bc. Vojtěch Šmídl, hudební doprovod a zpěv zajišťovala skupina Nektarboys z Horažďovic. Děti byly vděčnými posluchači, dováděly, skotačily a poskakovaly v rytmu písní. Po vyhlášení nejkrásnějších masek ve třech věkových kategoriích obdrželi vítězové ceny, také ostatní masky odešly s drobnými odměnami. Následovaly různé soutěže jako probouzení Šípkové Růženky, loupání perníčku z perníkové chaloupky, poznávání pohádek výběrem správného textu k

obrázkům a plnění úkolu Popelky, oddělováním hrachu od popele. Velkým kladem této akce bylo, že dospělí účastníci respektovali prosbu pořadatelů, aby v celém prostoru Sokolovny nekouřili.

Od 20 hodin se konal, také již tradiční, farní ples pro dospělé. Sešlo se kolem 200 návštěvníků, a k tanci i poslechu hrála hudební skupina Orchidea. Sérii moderních tanců jako předtančení, předvedl mladý taneční pár ze Sušice, Lenka Chalupská a Vladimír Dobšovič. Všichni s obdivem sledovali sehrané a ladné pohyby obou tanečníků. K dobré náladě přispěla také tombola. Ceny útěchy byly vydávány i za lístky bez čísel, takže každý kdo si koupil los něco vyhrál. Značnou pozornost vzbudila půlnoční soutěž v obvazování partnera od hlavy k patě tak, aby se mohl pohybovat. Soutěžilo osm párů a jako obvazový materiál jim posloužil balíček toaletního papíru. Rovněž večer našli návštěvníci na svých stolech poděkování od organizátorů za to, že nebudou tento večer kouřit. Nekuřácké prostředí také přispělo k velmi příjemné atmosféře.

Připravil: PhDr. Josef Nový, KR Dobrá Voda

Působení a chování katolíků v politickém životě

1. Úvodní poznámka:

Koncem roku 2002 schválil Svatý otec Jan Pavel II. *Instrukci k některým otázkám ohledně působení a chování katolíků v politickém životě*. Tento důležitý dokument Církve chce být především inspirací pro sociální a politickou angažovanost katolíků v demokratických společnostech. Aktivní účast na politickém životě s cílem prospívat veřejnému blahu je závažnou povinností každého dospělého katolíka. Tuto povinnost je možno splnit zejména převzetím přímé politické odpovědnosti nebo alespoň odpovědnou účastí a uvážlivým výběrem politických zástupců na všech úrovních při volbách.

Protože Instrukce je stále aktuální, je účelné o ní často a stále znovu katolickou veřejnost informovat. To platí zejména v letošním, z politického hlediska pro naši zemi tak důležitém volebním roce. Mým cílem bylo stručně shrnout její základní myšlenky bez újmy na hodnotě obsahu a vzbudit zájem věřících občanů a voličů a všech lidí dobré vůle o politický život. Pokládám za nezbytné připomenout všem lidem dobré vůle jejich odpovědnost za vytváření křesťanských politických postojů. Zvláště katolíci mají povinnost usilovat o přijetí takových zákonných rozhodnutí, která ve smyslu křesťanského učení nejlépe poslouží obecnému blahu, to jest ze-

jména k podpoře a ochraně: míru a veřejného pořádku, svobody a rovnosti všech lidí, pravdy, spravedlnosti, solidarity a úcty k lidskému životu (od přirozeného početí až po jeho přirozený konec).

První zásada: Člověk se nesmí odloučit od Božího zákona a politika se nesmí odloučit od morálky.

V dnešní společnosti se objevuje úpadek a rozklad rozumu a přirozeného mravního zákona a silící snaha lidí o naprostou autonomii svého vlastního morálního rozhodování. Zákonnodárci se domnívají, že musí tuto svobodu respektovat a usnášejí se na zákonech, nepřihlížejících k přirozené mravnosti.

Pojem tolerance je nesprávně chápán tak, že se na značné části občanů požaduje, aby se vzdali účasti na sociálním a politickém životě vlastních zemí. Zejména katolíci by měli trvat na tom, aby se politika uskutečňovala v duchu takového pojetí člověka a obecného blaha, které považují za lidsky pravdivé. Zejména katolíci by měli usilovat o uskutečňování obecně prospěšné politiky legitimními prostředky, které demokratický právní řád dává k dispozici všem členům politické společnosti bez rozdílu.

Současně by měli trvat na tom, že existuje mravní norma, která vychází z přirozenosti samého lidského bytí a jíž musí být podřízeno každé pojetí člověka, obecného blaha a státu. Každé politické řešení musí brát zřetel na principy, které mají absolutní hodnotu samy o sobě. Jen tak je možné, aby politika sloužila zásadním cílům, kterými jsou důstojnost lidské osoby a skutečný lidský pokrok.

Druhá zásada: Demokratický život potřebuje pravdivé a solidní základy a pevné a neměnné etické principy, o nichž nelze smlouvat.

Není úkolem Církve předkládat konkrétní řešení - či dokonce jediná možná

Působení a chování katolíků v politickém životě

řešení - politických otázek, které Bůh přenechal svobodnému a odpovědnému úsudku každého člověka. Je ovšem právem a povinností Církve vynášet morální soudy všude tam, kde to vyžaduje víra a mravní zákon. Od katolíků se žádá, aby jasně rozlišovali politický pluralismus jako různost cest k dosažení týchž legitimních politických cílů, od pluralismu morálního, který zcestně pokládá všechna pojetí života a morálky za rovnocenná. Demokracie je možná jen tehdy, pokud je jejím základem ústřední význam a důstojnost lidské osoby. Ochrana osobních práv jednotlivce je nezbytnou podmínkou účasti na společenském životě, správě obce a vedení státu.

Třetí zásada: Všichni, kdo působí přímo v zákonodárných shromážděních mají jasnou povinnost postavit se každému zákonu, který je útokem na lidský život.

Výsledky dosavadního vědeckého výzkumu umožňují dosažení cílů, které otrásají svědomím člověka a vyžadují řešení na základě pevných etických norem. Katolíci mají právo a povinnost zasáhnout vždy, kdy je třeba připomenout nehlubší smysl života a odpovědnost, kterou za něj všichni nesou. Nesmějí se domnívat, že křesťanskou povinnost hlásat a uskutečňovat pravdu o člověku a o světě, ke které je zavazuje Kristovo Evangelium, mohou přenechat jiným. Jestliže je politická činnost katolíků konfrontována s morálními principy, které nepřipouštějí žádné odchylky, výjimky nebo kompromisy, nesmějí svým hlasem podporovat uplanění politického programu, ve kterém jsou základní články víry a morálky vyvráceny. Konkrétně se jedná o občanské zákony týkající se potratu a eutanazie, a povinnosti ctít a bránit práva embrya (= lidského zárodku). Pokud nelze přijetí takových zákonů zabránit, jsou katolíci povinni jejich neblahé účinky alespoň zmírnit.

Čtvrtá zásada: Ochrana rodiny a nezletilých. Katolíci se nesmí odchýlit od zásady, že rodina se zakládá na monogamním manželství mezi osobami odlišného pohlaví. Její jednotu a stabilitu je třeba všestranně chránit a tuto ochranu zaručit zákony. Rovněž tak je třeba zaručit sociální a mravní ochranu a vzdělání nezletilých, a naopak vymýtit všechny moderní formy zotročování (například drogovou závislostí či nejrůznějšími formami prostituce).

Pátá zásada: Náboženská svoboda, spravedlivý a solidární hospodářský řád.

Katolíci mají povinnost trvat na tom, aby politický život zákonem zaručoval právo na náboženskou svobodu a vedl k vytvoření takového hospodářského řádu, který slouží lidské osobě a obecnému blahu a dbá sociální spravedlnosti a solidarity.

Šestá zásada: Úloha státu a blahodárnost míru.

Úloha státu při uskutečňování veřejného a obecného blaha z katolického hlediska má být pouze podpůrná (subsidiární), tedy taková, kdy stát přebírá odpovědnost pouze tam, kde ji z nejrůznějších důvodů nemůže převzít jednotlivce, rodina, obec nebo region.

Mír, z pohledu katolické morální nauky, je plodem spravedlnosti a důsledkem lásky. Vyžaduje, aby bylo absolutně odmítnuto násilí a terorismus. Potřebuje pohotovost a bdělost a nevylučuje spravedlivé použití síly jako krajního prostředku k jeho udržení nebo nastolení.

Sedmá zásada: Autonomie občanské a politické sféry vůči náboženské a církevní (= laicita).

Církev nechce vykonávat politickou moc. Její učitelský úřad je však povinen usilovat o poučení a inspiraci svědomí věřících, a to především těch, kteří se zapojují do politického života. Jejich jednání musí vždy sloužit komplexnímu rozvíjení lidské osoby a obecnému blahu. Politická řešení mají vycházet z nezávislosti křesťanských laiků. Katolický laik - politik především - je povinen vést autentický život v souladu s morálkou Desatera Božích přikázání a Evangelia. Nelze rozlišovat a jinak prožívat život duchovní a světský: Veškerá činnost, každá situace, každá konkrétní povinnost. Zejména se jedná o kompetenci a solidaritu v práci, lásku a oddanost v rodině a při výchově dětí, sociální a politickou službu a hlásání pravdy. To vše jsou příležitosti pro stále osvědčování křesťanských ctností: víry, naděje a lásky jako pravdivého konceptu společnosti a základu pro mír a svornost mezi národy.

Působení a chování katolíků v politickém životě

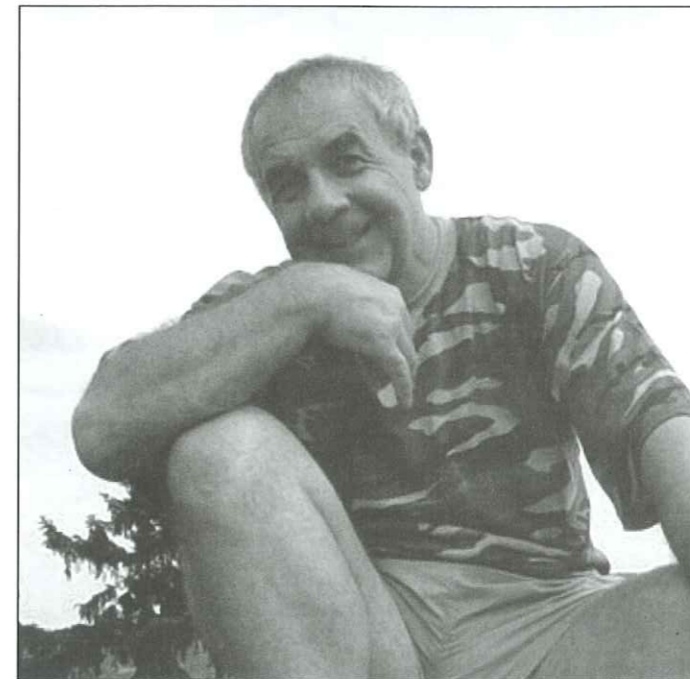
Osmá zásada: Čelit nebezpečí vytlačení křesťanství na okraj politického života.

Každý, kdo usiluje být dobrým katolíkem, má předpoklady být také dobrým a prospěšným občanem. Marginalizace katolického křesťanství je tudíž zcestná i z pohledu pouhého politického pragmatismu, ale zejména tím, že ohrožuje duchovní a kulturní základy samotné civilizace. Poněvadž se ukázalo, že není rozporu mezi vírou a vědou, není žádný důvod k tomu, aby katolíci měli komplexy méněcennosti vůči jiným názorům. Mnohé z nich současný vývoj vědy, techniky a výzkumu demaskoval jako slabé nebo naprosto zcestné.

Závěrem: Není svobody bez pravdy.

Církev učí, že bez pravdy není žádné skutečné svobody. Věřící jsou v pravdě a lásce vedeni k úsilí svědomitě a odpovědně vykonávat všechny své pozemské činnosti. Všichni katolíci a katoličtí politici zejména jsou povinni uskutečňovat jedinou harmonickou životní syntézu svého lidského, rodinného, výdělečného, vědeckého, technického i politického úsilí s křesťanskými hodnotami, jež vše uvádějí v soulad k Boží slávě.

Na základě původních pramenů zpracoval
Ing. Pavel Jajtner, únor 2004

"Na konci jednoho vystupu."

"Čápi v Maroku". Pavel Jajtner je zanícený fotograf, což dosvědčuje například fotografie pořízená v jeho bývalém působišti.

Ing. Pavel Jajtner www.jajtner.cz
Velvyslanec České republiky při Svatém stolci ve Vatikánu a kandidát KDU-ČSL na poslance Evropského parlamentu.
Ambassador of the Czech republic at the Holy See in Vatican, Rome, Italy and the candidate of the Czech Christian Democratic Party for the European Parliament.
Bydliště v ČR/Home address in the Czech republic: Nezvalova 652, 582 22 Přibyslav, CZ
Telefon/Phone: 00420-569.484.223
Bydliště v Itálii/Home address in Italy:
Via Cassia, 1304/B/7, 00123 Roma, Italia
Úřad/Office: Via Crescenzo 91, 00193 Roma, Italia
Telefon/Phone: 0039-06-68.74.696 Fax: 0039-06-68.79.731
Email - úřad/office: vatican@embassy.mzv.cz
Web - úřad/office: www.mfa.cz/vatican

Kolpingova rodina Starý Plzenec

Na tomto snímku děkuji jménem Centrálního svazu KD ČR paní Komínkové za její dlouholetou obětavou práci a předávám drobný dar.

Jestliže se řekne Kolpingova rodina ve Starém Plzenci, okamžitě se asi každému z nás vybaví jméno Zdeňka Komínková. Tato duše zdejší Kolpingovy rodiny stojí v jejím čele od roku 1996, kdy převzala předsednické křeslo po odstěhovavší se Heleně Huřňákové. Od té doby se začínají psát nasmazatelné kapitoly historie KR Starý Plzenec o jejím nezištném nasazení ve prospěch místní KR a celé farnosti. Zde je také třeba připomenout podporu, které se jí dostalo od jejího manžela.

Čas je však neúprosný a tak se paní Komínková rozhodla ustoupit do pozadí a předat svoji funkci a samozřejmě také starosti a povinnosti na bedra mladších. Stalo se tak na členském shromáždění KR Starý Plzenec, které se konalo v úterý 17. února v klubovně KR na místní faře. Sama paní Komínková se však rozhodně nehodlá od dávat nečinnosti (to by asi při své vitalitě dlouho nevydržela) a bude i nadále v rámci svých sil pomáhat. Její nástupkyní se stala paní Martina Šteklová, jejíž celá rodina je již několik let členem KR (její manžel vede kroužek automobilových modelářů při KR Starý Plzenec) a měli jsme ji možnost již poznat při některých setkáních Kolpingova díla. Sekretářkou se stala paní

Ing. Marie Lhotáková - také dlouholetá členka místní KR. O činnost dětí a mládeže se bude starat Jakub Štekl a na postu duchovního správce se naštěstí nic nezměnilo, takže tuto pozici bude i nadále zastávat P. Petr Franta.

Bývalému vedení Kolpingovy rodiny v čele s paní Komínkovou patří poděkování a projev uznání za to, co se ve Starém Plzenci podařilo vykonat a není toho málo. Na místo zanedbané budovy fary, dnes vidíme krásně upravenou budovu, do které se také vrátil kněz, který sem dříve pouze dojížděl. Kolpingova rodina dnes vyvíjí mnoho aktivit a především pak pro děti a mládež (tábory, modelářský kroužek, besídky, divadlo a pod.). Není třeba zdůrazňovat, jak je tato činnost (s duchovním podtextem) potřebná prá-

vě zde v západních Čechách.

Novému představenstvu Kolpingovy rodiny přejeme, aby se mu podařilo navázat na tuto bohatou činnost, a aby se zde ve Starém Plzenci udrželo toto živé společenství lidí, kteří se nebojí angažovat ve společnosti. Společně věříme, že se skrze tuto zásluhou činnost podaří alespoň částečně změnit tvář této země.

Michael Kubík

V budově fary se nachází místnost Kolpingovy rodiny a na chodbě vždy čerstvě aktualizovaná nástěnka. Před ní P. Petr Franta.

Aktuální nabídka

Zahraničních akcí

(Akce nepořádá Kolpingovo dílo)

Bavorský kuželkářský mládežnický klub hledá podobnou skupinu, nejlépe z Karlovarska.

Zaměstnání na rok 2004 je v čes.-něm. projektu „Festival Ve středu Evropy“ v Plavně (D).

Stipendia Yaleovy univerzity (USA) pro budoucí lídry (i z NNO) 16- až 18leté na 15 týdnů. Podrobnosti na www.yale.edu/worldfellows

Stipendium 677 € od Nadace K. Adenauera na 2 - 4 semestry v SRN pro studenty do 30 let, kteří se aktivně politicky/sociálně angažují ve školách sdruženích, politických stranách, církvích.

Placená praxe v programovém oddělení Goetheho institutu v Praze 1. 4. až 30. 7. 2004 nebo od 23. 8. 2004. Znalost němčiny podmínkou.

Stipendia Středoevropské univerzity na rok od září 2004 pro novou generaci politiků ze střední a východní Evropy. Podrobnosti na www.ceu.hu/prospective_students.html

Frankofonní projekty mobility mládeže (18 až 30 let) na 2. pololetí 2004 s aspoň 2 partnery ze zemí Frankofonie lze podávat do 31. 3. 2004.

Cenu Rady Evropy pro aktivní mladé občany za boj proti násilí lze navrhnout do 15. 5. 2004.

Habitat vypisuje soutěž (ceny za 300 000 USD) na nejlepší projekty v oblasti bydlení, mj. pro děti a mládež. Ocenění: v říjnu 2004 v Dubaji. Uzávěrka: 31. 3. 2004

Nadace R.Bosche vypisuje soutěž na projekty mezi partnerskými městy i NNO ČR a SRN. Uzávěrka 8. 3. 2004, viz www.bosch-stiftung.de, resp. www.icn.cz

Tatáž nadace má dotační program pro partnerství německých a středoevropských iniciativ mládeže (20 až 35 let) zaměřený na semináře, setkání, stáže v partnerské německé organizaci.

Nadace Alex. Humboldta vypisuje stipendia pro studenty do 35 let na výzkum v Německu na 6 až 12 měsíců. Detaily na www.avh.de/en/programme/stip_austrh.htm

Školení mladých ochránců živ. prostředí v Regionálním ekologickém centru Rady Evropy (3 týdny Budapešť + 1 týden Itálie), věk 20 až 30 let, angličtina, vše zdarma:

Termín školení	Uzávěrka	Termín školení	Uzávěrka
14. 6. až 10. 7. 2004	5. 4. 2004	6. 9. až 2. 10. 2004	5. 7. 2004
18. 10. až 13. 11. 2004	16. 8. 2004		

Slevy do 1000 Domů přátel přírody od horských srubů přes hotýlky po tábořiště ve výši 15 až 50 % jsou k dostání na sdružení Duha (adresa stejná jako v záhlaví) ve formě legitimace mezinárodní organizace NFI (Naturfreunde Internationale) a známky v těchto cenách:

děti do 15 let 30 Kč, mládež do 18 let 50 Kč, dospělí 70 Kč, člen Duhy zdarma.

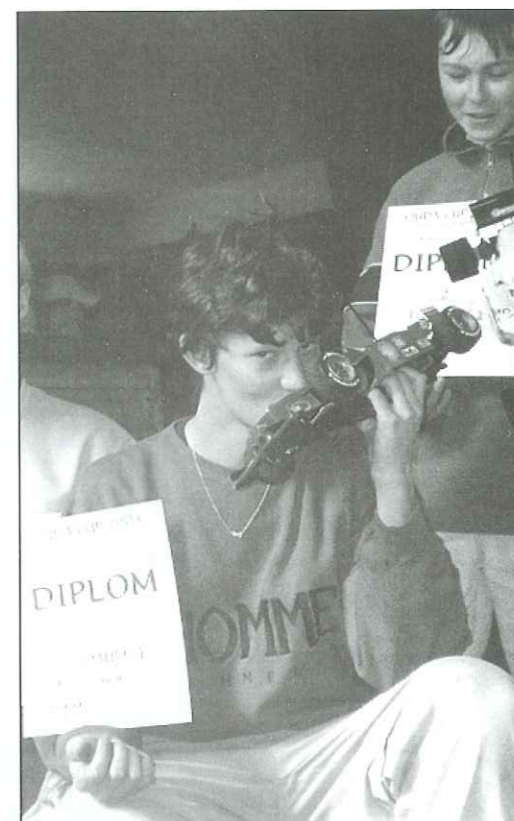
Kolpingova rodina Starý Plzenec

Mikulášská besídka

V pátek 5.12. se zúčastnily děti s rodiči Mikulášské besídky. Program uváděl pan Josef Švéda. Z Kolpingovy rodiny Rödermark u Frankfurtu nad Mohanem byly přivezeny jako dárek plyšové hračky. Každé dítě si mohlo vybrat vlastního plyšového kamaráda, se kterým se děti na závěr zamávají na Mikuláše, anděla i rohatého čerta, s celou besídkou rozloučily.

Zdeňka Komínková

(převzato z Radyňských listů, kde má KR Starý Plzenec svoji pravidelnou rubriku !)

Na snímku vidíme nového mládežnického referenta KR Starý Plzenec Jakuba Štekla, který se mimo jiné aktivně podílí na činnosti automodelářského klubu působícího při Kolpingově rodině.

Odstupující předsedkyně Kolpingovy rodiny Starý Plzenec paní Zdeňka Komínková předává symbolické žezlo paní Martině Štekové, která jí současně děkuje za její neocenitelný vklad na "konto" KR ve Starém Plzenci.

pašijová hra

o životě, smrti a slavném vzkříšení Ježíše Krista

Co se stalo s Ježíšem?

**6.4.2004
20.00 hod.
Žďár nad Sázavou
dětský areál na Libušině**

Římskokatolická farnost
ve Žďáře nad Sázavou

Horké novinky z Kopingových rodin

Věžnice

Předmasopustní období patřilo také ve Věžnicích maskám, které přišly v neděli 22. února na dětský maskarní bál. V místním sále křepčilo přibližně 70 masek a mnoho rodičů. Na závěr křepčil nad povedenou akcí také předseda KR a místní starosta pan Josef Málek, kterému patří dík za veškeré kulturní blaho v obci.

K Ing. Josefovi Málkovi míří také naše gratulace u příležitosti ukončení jeho 3-letého studia na ČVUT (Masarykův ústav vyšších studií, katedra inženýrská pedagogika). Fotka byla pořízena při jeho instalaci v Betlémské kapli.

Praha 8

V azylovém domě, který provozuje Kolpingova rodina Praha 8, rozšířili nabídku kurzů pro zde ubytované matky. Jedná se o kurz práce s internetem, který má těmto dívkám a ženám pomoci např. při hledání ubytování, zaměstnání, popř. partnera.

Žamberk

Místní Kolpingova rodina prožívala na sklonku roku velkou radost společně se svými členy, manželi Skalickými. Těm se totiž 1. prosince narodil syn Jiří. Je to kluk jako buk, protože měřil 56 cm a vážil 4,8 kg. Hodně štěstí a radosti!

Dyjákovičky

Ač o sobě dyjákovičtí nedávají moc vědět, neznamená to, že by Kolpingova rodina přestala existovat. Poslední jejich hezkou akcí byl v sobotu 14. února společenský ples v Kulturním domě v Dyjákovičkách a hned druhý den pro změnu akce pro děti - maskarní bál. V současných dnech (psáno 4.2.) však Dyjákovičky, stejně jako celé Znojemsko, žijí hokejovým play-off, takže členy místní KR včetně předsedy Františka Maňury nyní nejčastěji uvidíte na zimním stadionu.

Nýřany

V nýřanské Kolpingově rodině dojde v sobotu 3. dubna na shromáždění členů KR Nýřany k události zásadního významu. Předsednické křeslo totiž opouští dlouholetá předsedkyně paní Helena Huřňáková. Z důvodu stěhování se z obce Úherce, odkud neomylně řídila chod Kolpingovy rodiny, byla nucena složit funkci a poohlédnout se po vhodné osobě na tento post. Ke cti jí slouží, že náhradu opravdu našla a podle svých slov se jedná o velmi zdatnou osobu. Paní Gerlinde Petříková z Nýřan tak rozšíří řady předsedkyň Kolpingových rodin a my jí přejeme hodně elánu a úspěchů v této zodpovědné činnosti.

Horké novinky z Kopingových rodin

Měřín

Dětské šibřinky jsou již specialitou místní Kolpingovy rodiny. Tentokrát se 22. února sešlo v měřínské sokolovně 130 dětí s doprovodem. Program, vtipně a vkusně moderovaný Karlem Pacalem, byl obohacen živou hudbou a pěknou tombolou. Jak zdůrazňuje sám Karel Pacal, jedná se o akci nadregionálního charakteru, neboť jsou zde k vidění účastníci např. z Třebíčska, či Velkomeziříčska.

Kunštát

Když se v Kunštátě někoho zeptáte, jaké aktivity zde Kolpingova rodina vyvíjí, každý vám jako první uvede "Šibřinky". Na 200 účastníků, včetně vozíčkářů z brněnské "Kociánky", se zde v sobotu 21. února velmi dobře bavilo. K výborné atmosféře jistě přispěla i živá hudba v podání kapely TATA BAND z KR Tři Studně. Prozatím neoficiální informace od předsedy Aloise Havelky hovoří dokonce o zázraku, který se při této akci udál. V průběhu večera totiž jeden z vozíčkářů, na pokyn Aloise Havelky: "Vstaň a chod'!", opravdu opustil svůj vozík a nejenže chodil, on dokonce tancoval!

Tříkrálová sbírka a klanění mudrců v živém Betlémě

My tři králové jdeme k vám, štěstí zdraví přejeme vám...

Možná i do vašeho domova letos 4. ledna 2004 zavítala vzácná návštěva z dalekých zemí, návštěva tří králů mudrců či chcete-li mágů. Putovali po našich farnostech Velká Losenice a Havlíčkova Borová s pokladničkami, aby vyprosili pomoc pro mnoho potřebných lidí. Právě v době vánoční jsou lidská srdce více otevřena a mysl více nakloněna k vnímání potřeb jiných. Ne všude byli mudrci přijati, a tak prožili i střípek zklamání a odmítnutí.

V jednotlivých obcích farnosti Velká Losenice byly vybrány finanční dary ve výši 41.446,50 Kč.

Se svými pokladničkami došli mudrci až do Betléma pod zvoničku ve Velké Losenici, aby narozenému Ježíši odevzdali

své dary. Tam se k nim přidal i čtvrtý mudrc Artaban, který malého Ježíše ale nenašel. Nebylo mu lhostejné utrpení ubohých lidí a za svou pomoc se dostal na otrokářskou loď, kde prožil podstatný kus svého života a Ježíše našel až na kříži na Golgotě.

Znovu jsme tedy po roce mohli prožít příběh hledání a nalezení, příběh nadšení a odvahy, příběh radosti a utrpení.

Za organizaci sbírky a hry Čtvrtý z mudrců patří velké díky duchovnímu správci P. Danielu Kolářovi, pastorační asistentce Martě Králíčkové a dalším mnoha a mnoha obětavým farníkům, členům pastorační rady, všem dětem, které jednotlivé obce procházely, a také všem divákům, kteří přišli a prožili vánoční příběh s námi.

Marie Lacinová

(Převzato z měsíčníku Novinky - únor 2004)

Čím žije v zimě Kolpingova rodina ve Velké Bíteši?

Práci naší KR bych v současné době rozdělila asi do tří oblastí: práce s dětmi, zpěv a ochotnické divadlo.

Máme radost, že se naši mladí zapojují do práce s dětmi. Letos už potřetí připravují letní tábor pro školáky, který je pokaždé velmi úspěšný. Kromě toho se během roku s dětmi každou sobotu odpoledne scházejí na faře, zpívají, hrají různé hry, modlí se a povídají si. Ještě před dvěma roky neměli mládežníci do této pravidelné práce moc chuti. Možná je přesvědčilo to, že jsme jim řekli, že pokud budou na naše potomky dobře působit, tak jim to dnešní školáci za pár let oplatí a povedou jim zase jejich děti. Určitě také zapracovala pomoc shůry a výsledkem je pravidelné scházení.

Větší část naší Kolpingovy rodiny rovněž působí v bítešské schole Cantate. Ta zpívá především při bohoslužbách v našem kostele, ale poslední dobou je žádána i při jiných kulturních akcích ve městě. O třetí neděli adventní jsme uspořádali ve zdejší kostele Adventní koncert. Zpívali jsme adventní i jiné duchovní písně v různých jazycích. Recitací doplňoval program náš předseda Tomáš. Byli jsme překvapení, kolik lidí nám v následujících dnech a týdnech přišlo poděkovat. Nejkrásnější na tom bylo to, že se často jednalo o lidi "nekostelové". Jsme rádi, že přišli a byli spokojeni. Kostel byl úplně plný a posluchači vydrželi až do konce. Potěšilo nás i to, že jsme mohli částkou přes patnáct tisíc korun, což byl výtěžek tohoto koncertu, navýšit úspory naší farnosti, které nutně potřebuje na stavbu nových varhan. Slova uznání nás povzbudila natolik, že jsme se rozhodli uspořádat další koncert, tentokrát velikonoční. Znovu tak chceme potěšit naše posluchače a přispět na varhany. Velikonoční koncert bítešské scholy se uskuteční v neděli 25. dubna 2004 v 18 hodin ve zdejší kostele. Rádi bychom si také pořídili záznam tohoto koncertu.

Těsně před Vánoci jsme navštívili zdejší domov důchodců. Jeho obyvatelům jsme zazpívali adventní písně z našeho repertoáru a spolu s nimi jsme si zazpívali také koledy. Staří lidé se nejprve trochu ostýchali zpívat, ale po chvíli už se přidávali jistěji a hlasitěji a nakonec si moc pochvalovali, jak si pěkně zazpívali. Vítili to jako příjemné zpestření nedělního odpoledne. Na závěr jim každý z nás osobně popřál požehnané svátky a slíbili jsme, že je zase navštívíme. Doufáme, že se nám tento slib podaří v brzké době splnit. Další evangelizační akcí bylo letošní zpívání koled na náměstí. Počasí nám sice vůbec nevyšlo - bylo deštivo a nevlídno, ale přesto se našli odvážlivci, kteří přišli, vytrvali a nakonec si s námi zazpívali. Pro úplnost ještě dodám, že se naše schola - letos už podruhé - v červnu zúčastní Hudebních slavností v našem městě. Jedná se o festival barokní hudby. Organizátoři nás

poprosili, abychom pro tuto příležitost, podobně jako loni, připravili asi dvacetiminutový koncert barokní hudby. Po nás budou vystupovat profesionálové, takže je to jistě zajímavá zkušenost.

Další oblast, na kterou se naše Kolpingova rodina zaměřuje, je amatérské divadlo. V předchozích letech hráli naši muži Záskok a Dobyť severního pólu od Cimrmana, loni jsme hráli vlastní adaptaci biblického příběhu o Mojžíšovi a letos naši herci chystají opravdovou hru. Jedná se o Goldoniho komedii Sluha dvou pánů. Protože je premiéra už v sobotu 27. března 2004 v 19 hodin, a to ve zdejší Kulturním domě, v tuto dobu právě nastává finále příprav a nacvičování. "Divadelníci" začínají být trochu nervózní, ale my věříme, že to zvládnou na jedničku - jako ostatně dosud pokaždé. Tentokrát poprvé budou s hrou i "hostovat", tak jim přejeme, aby se jim podařilo nastudovat ji i zahrát co nejlépe a potěšit tak srdce svých diváků.

Aktivity naší Kolpingovy rodiny se úspěšně rozvíjejí. Mnohdy spolupracujeme s místním knězem - v neděli 7. března například připravujeme program pro Rodinné odpoledne ve zdejší Kulturním domě, na které by měl zavítat i otec biskup V. Cikrle. Také spolupracujeme s Klubem kultury a dalšími subjekty.

Ve druhé polovině února jsme začali zajišťovat letní dovolenou rodin s malými dětmi. V minulých letech jsme byli dvakrát v Českovicích a jednou v Žirovnici. Letos se chystáme do zahraničí - na Slovensko. Zatímco uplynulých ročníků se zúčastnilo pokaždé asi osm rodin, letos byl zájem mimořádný (už i daleko mimo rámec naší KR) a pokud nedojde k žádným změnám, měli bychom tentokrát vyrazit v dvojnásobném počtu.

Eva Lajkepová

Zprávy z Mezinárodního Kolpingova díla

Jižní Tyrolsko

Nejstarší Kolpingova rodina Jižních Tyrol slaví 150. výročí

6. ledna 2004 oslavila Kolpingova rodina v Meranu své 150. jubileum. Kolpingova rodina Meran je nejstarší KR v Jižních Tyrolích a byla navštívena již samotným Adolphem Kolpingem.

Pro Kolpingovo dílo Jižních Tyrol bylo jubileum jeho nejstarší Kolpingovy rodiny zvláštní příležitostí oslavit nejen její výročí, ale využít této oslavy i ke vzpomínce na myšlenky Adolpha Kolpinga a k položení si otázek, jak mohou tyto myšlenky existovat v dnešní době. Přednášejícím byl poslanec zemského sněmu a člen Kolpingova díla Herbert Denicolo, který ve svém strhujícím projevu představil postavu Adolpha Kolpinga nejen jako jasně profilovanou osobnost, ale celé Kolpingovo dílo jako přístav, který lidem poskytne bezpečí ve víře, posílí rodinnou a solidární pospolitosť členů a postaví se sociální bídě.

Peru

Je vyžadována užší spolupráce Kolpingových domů v Latinské Americe

Od 4. do 8. prosince 2003 se v Limě konal již druhý latinsko-americký vzdělávací seminář pro vedoucí Kolpingových domů a Kolpingových hotelů. Tento seminář koordinačního úřadu KD v Santiagu v koordinaci s univerzitou de los Americas slouží k organizovanému setkání 16-ti účastníků ze 7 zemí, aby si vyměnili zkušenosti o aktuálním vývoji v turistické branži a zkušenosti o konkrétních Kolpingových domech. Všichni účastníci byli zajedno v tom, že s budováním silnějšího zasíťování Kolpingových domů se mělo začít již v roce 2000. Již nyní přibývá rezervací prostřednictvím webových stránek www.hoteleskolping.net a www.casakolping.net. Kolpingovy domy tím získávají silnější profil.

2005 již není daleko

Na květnou neděli chtějí Kolpingové v Berlíně "ukázat vlajku"

Kolpingova mládež má velkou šanci učinit Světový den mládeže mezinárodním Kolpingovým setkáním. Plánování v diecézních svazech by mělo nyní být již konkrétní.

Na květnou neděli 2004 v Berlíně předá mládež ze Sarajeva mládeži z berlínského arcibiskupství kříž Světového dne mládeže. Spolkový mládežnický sekretář Andreas Finke vyzývá Kolpingovu mládež, aby přijela s praporem Kolpingu na bohoslužbu na květnou neděli. Po slavnostním předání bude kříž podán všem německým diecézím a 15. srpna 2005 bude dopraven na zahájení Světového dne mládeže v Kolíně nad Rýnem.

Aby se Světový den mládeže stal opravdu setkáním mladých z celého světa, prosí kolínská kancelář o to, aby bylo využito dosavadních partnerství. Z toho důvodu mají Kolpingovy diecézní svazy za úkol neprodleně navázat se svými partnerskými zeměmi kontakty a zjistit, zda by měly zájem o účast v Kolíně. Skupiny z chudších zemí mohou požádat papežskou radu pro laiky o příspěvek či slevu na účastnický poplatek. Účastníci z partnerských zemí se budou moci týden před Světovým dnem mládeže, tedy od 11. do 15. srpna 2005, ubytovat u svých německých Kolpingových partnerů.

V Kolíně bude během Světového dne mládeže naplánována tzv. "Kolpingova míle" kolem minoritního kostela. Každopádně bude samotným místem setkání sekretariát německého a mezinárodního KD, minoritní kostel a prostranství kolem kostela.

Další informace naleznete na www.wjt2005.de, v diecézích a u Kolpingjugend v KD Německo, tel.: 0049 - 221 - 20701-169, E-mail: jugend@kolping.de.

Italské Merano, kde sídlí nejstarší Kolpingova rodina v Jižním Tyrolsku, se může pochlubit také tímto krásným Kolpingovým domem.

Poselství papeže Jana Pavla II.

k XIX. světovému dni mládeže na květnou neděli 4. dubna 2004

"Chceme vidět Krista." (srov. Jan 12,21)
Milovaní mladí!

1. Rok 2004 je poslední etapou před velkým setkáním v Kolíně nad Rýnem, kde se v roce 2005 bude slavit XX. světový den mládeže. Vybízím vás tedy, abyste zesílili svou duchovní přípravu tím, že prohloubíte téma, jež jsem zvolil pro XIX. světový den mládeže: "Chceme vidět Krista." (srov. Jan 12,21)

S touto prosbou se jednoho dne někteří "Řekové" obrátili na apoštoly. Chtěli vědět, kdo je Ježíš. Nejednalo se o prosté setkání, aby viděli, jak vypadá člověk Ježíš. Pobízení velkou zvědavostí a tušením, že najdou odpověď na své základní otázky, chtěli vědět, kdo opravdu je a odkud přichází.

2. Drazí mladí, vybízím vás, abyste napodobili tyto "Řeky", kteří se obrátili na Filipa pohnuti touhou "vidět Ježíše". Vaše hledání ať není motivováno intelektuální zvědavostí, která má sice svou hodnotu, ale ať je podněcováno především vnitřní potřebou najít odpověď na otázku, jaký smysl má váš život. Tak jako bohatý mládenec v evangeliu, i vy hledejte Ježíše, abyste se ho zeptali: "Co musím dělat, abych dostal věčný život?" (Mk 10,17) Evangelista Marek upřesňuje, že Ježíš na něj pohleděl s láskou. Vzpomeňte také na jinou příhodu, v níž Ježíš říká Natanaelovi: "Viděl jsem tě dříve, než tě Filip zavolal, když jsi byl pod fíkovníkem." A tak mu tento Izraelita, v němž nebylo lsti (srov. Jan 1,47), podal krásné vyznání víry: "Mistře, ty jsi Boží syn." (Jan 1,49) Kdo se přiblíží k Ježíši se srdcem oproštěným od předsudků, může docela snadno dojít k víře, protože sám Ježíš ho viděl a miloval jako první. Nejvznešenější na lidské důstojnosti je právě povolání komunikovat s Bohem v této hluboké výměně pohledů, která proměňuje život. Abychom viděli Ježíše, je zapotřebí nechat ho dívat se na nás.

Touha vidět Boha přebývá v srdci každého muže a každé ženy. Drazí mladí, dovolte Ježíši, aby se vám díval do očí, aby ve vás rostla touha vidět Světlo a zakoušet jas Pravdy. Ať jsme si toho vědomi nebo ne, Bůh nás stvořil, protože nás miluje a proto, abychom ho milovali i my. Právě proto je touha po Bohu, kterou člověk nosí v srdci, nepotlačitelná. "Hospodine, tvář tvou hledám. Svoji tvář přede mnou neukrývej." (Ž 27,8-9) Tuto tvář, jak víme, nám Bůh zjevil v Ježíši Kristu.

3. Chcete i vy, drazí mladí, kontemplovat krásu této tváře? S touto otázkou se k vám obracím v tento Světový den mládeže roku 2004. Neodpovídejte ukvapeně. Především se ztište. Z hloubi svého srdce nechte vynořit vroucí touhu vidět Boha, touhu mnohdy potlačovanou hlukem světa a svody rozkoší. Nechte vynořit tuto touhu a prožijete nádhernou zkušenost set-

kání s Ježíšem. Křesťanství není pouze nějaké učení; je to setkání ve víře s Bohem, který se stal přítomný v našich dějinách vtělením Ježíše.

Všemi prostředky usilujte o to, abyste umožnili toto setkání tím, že budete hledět na Ježíše, který vás toužebně hledá. Hledejte ho očima těla v událostech života a ve tvářích druhých lidí; ale hledejte ho také očima duše v modlitbě a rozjímáním Božího slova, protože "kontemplace Pánovy tváře se musí inspirovat v první řadě tím, co o něm říká Písmo svaté."

4. Vidět Ježíše a kontemplovat jeho tvář, to je touha, která se nedá potlačit, ale kterou člověk bohužel dokáže zdeformovat. K tomu dochází hříchem, jehož podstatou je odvrátit oči od Stvořitele a ulpět na stvoření.

Tito "Řekové" hledající pravdu by se nemohli přiblížit ke Kristu, kdyby jejich touha, svobodně a dobrovolně povzbuzovaná, nebyla konkretizována jasným rozhodnutím: "Chceme vidět Ježíše." Být opravdu svobodní znamená mít sílu zvolit si Toho, pro něhož jsme stvořeni, a přijmout jeho vládu nad svým životem. Vnímáte to v hloubi svého srdce: všechna pozemská dobra, všechny pracovní úspěchy, samotná lidská láska, o které sníte, nebudou moci uspokojit vaše nejnítěrnější a nejhlubší touhy. Pouze setkání s Ježíšem bude moci dát plný smysl vašemu životu: "Stvořil jsi nás pro sebe, [Pane], a nepokojné jest srdce naše, dokud nespočine v Tobě," napsal sv. Augustin. Nedejte se odlákat od tohoto hledání. Vytrvejte v něm, protože v sázce je příliš mnoho: vaše plná realizace a vaše radost.

5. Drazí přátelé, naučíte-li se objevovat Ježíše v eucharistii, budete ho umět objevovat i ve svých bratřích a sestřích, zvláště v těch nejchudších. Eucharistie přijímaná s láskou a horlivě adorovaná se stává školou svobody a lásky, aby se uskutečnilo přikázání lásky. Ježíš k nám nádherně mluví o darování sebe sama a o lásce vedoucí až k obětování vlastního života. Je to snadné? Víte, že ne! Zapomínat na sebe není snadné; odvrací

Poselství papeže Jana Pavla II.

k XIX. světovému dni mládeže na květnou neděli 4. dubna 2004

to od vlastnické a narcistické lásky, aby se člověk otevřel radosti z lásky, která dává. Tato eucharistická škola svobody a lásky učí překonávat povrchní city, abychom pevně zakořenili v tom, co je pravdivé a dobré, osvobozuje od uzavření se do sebe, abychom byli schopni otevřít se druhým, učí přejít od lásky citové k lásce opravdové. Láska není jen cit; je to úkon vůle, který spočívá v tom, že člověk stále dává přednost dobru druhého před vlastním dobrem: "Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život." (Jan 15,13)

A s touto vnitřní svobodou a vroucí láskou nás Ježíš vychovává, abychom se s ním setkávali v druhých, zejména v zohyžděné tváři chudých. Blahoslavená Tereza z Kalkaty ráda rozdávala svou "vizitku", na níž bylo napsáno: "Plodem mlčení je modlitba, plodem modlitby je víra, plodem víry láska, plodem lásky služba, plodem služby pokoj." To je cesta k setkání s Ježíšem. Jděte vsříct všem lidským bolestem a utrpením s velkou dušností a láskou, kterou Bůh vlévá do vašich srdcí skrze Ducha Svatého: "Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratrů, pro mne jste udělali." (Mt 25,40) Svět naléhavě potřebuje velké prorocké znamení bratrské lásky! Nestačí totiž o Ježíši "mluvit"; je zapotřebí "ukázat" ho skrze výmluvné svědectví vlastního života.

A nezapomínejte hledat Krista a poznávat jeho přítomnost v církvi. Ona je totiž prodloužením jeho spásnosné činnosti v čase a prostoru. V ní a skrze ni se Ježíš i dnes stává viditelným a umožňuje lidem setkat se s ním. Ve svých farnostech, hnutích a komunitách buďte jedni k druhým pohostiní, aby tak mezi vámi rostlo a sílilo společenství. To je viditelným znamením přítomnosti Krista v církvi navzdory temným stínům, které na ni vrhají lidské hříchy.

6. Nebudte překvapeni, setkáte-li se na své cestě s křížem. Což neřekl Ježíš svým učedníkům, že zrna musí padnout do země a zemřít, aby mohlo přinést hojný užitek? (srov. Jan 12,23-26) Naznačoval tak, že jeho

život, darovaný až k smrti, bude plodný. Jak víte, po Kristově zmrtnýchvstání smrt už nikdy nebude mít poslední slovo. Láska je silnější než smrt. Jestliže Ježíš přijal smrt na kříži a udělal z ní pramen života a znamení lásky, pak to nebylo ze slabosti ani kvůli nějaké zálibě v utrpení. Udělal to proto, aby nás spasil a už teď nám dal podíl na svém věčném životě.

Právě tuto pravdu jsem chtěl připomenout mladým lidem celého světa, když jsem jim v roce 1984, na konci Svatého roku vykoupění, předal velký dřevěný kříž. Od té doby prošel během přípravy na vaše Světové dny různými zeměmi. Na statisíce mladých se modlilo před tímto křížem. U jeho paty složili svá břemena, která je tížila, a mnozí z nich našli také sílu změnit svůj život.

Letos u příležitosti dvacátého výročí této události bude kříž slavnostně přijatý v Berlíně, odkud bude putovat po celém Německu a příští rok dorazí do Kolína nad Rýnem. Chci vám dnes zopakovat slova, která jsem tehdy pronesl: "Drazí mladí, (...) svěťuji vám Kristův kříž! Neste ho do světa jako znamení lásky Pána Ježíše k lidstvu a zvěstujte všem, že není spásy a vykoupění než v Kristu, který zemřel a vstal z mrtvých."

7. Vaši současníci od vás očekávají, že se stanete svědky toho, s nímž jste se setkali a který vám dal život. V každodenním životě se staňte neohroženými svědky lásky, která je silnější než smrt. Je na vás, abyste přijali tuto výzvu! Dejte své schopnosti a svůj mladistvý zápal do služby hlásání radostné zvěsti. Buďte nadšenými přáteli Ježíše, kteří ukazují Pána všem, kdo ho touží vidět, a především těm, kdo jsou mu nejvíce vzdáleni. Filip a Ondřej vedli ony "Řeky" k Ježíši: Bůh používá lidská přátelství, aby vedl lidská srdce k prameni božské lásky. Pociťujte odpovědnost za hlásání evangelia svým přátelům a všem svým vrstevníkům.

Blahoslavená Panna Maria, která celý život neúnavně kontemplovala tvář svého Syna, kéž vás pod jeho vedením neustále chrání a kéž vám pomáhá v přípravě Světového dne v Kolíně nad Rýnem; vybízím vás, abyste k němu už nyní hleděli s odpovědným a skutečným nadšením. Nazaretská Panna jako pozorná a trpělivá Matka ve vás bude utvářet kontemplativní srdce a naučí vás upírat pohled na Ježíše, abyste byli v tomto světě, který pomíjí, proroky světa, který neumírá.

Uděluji vám zvláštní požehnání, aby vás doprovázelo na vaší cestě.

Ve Vatikánu 22. února 2004

Joannes Paulus II

Kolpingblatt

ZEITUNG DES KOLPINGWERKES DEUTSCHLAND

Němečtí biskupové vyzývají: více času pro rodinu

Německá biskupská konference požaduje více času pro rodinu. Rodiny potřebují více "volného prostoru" v rovnováze se světem práce.

Toto řekl novinářům 12. února předseda Biskupské komise pro manželství a rodinu, berlínský kardinál Georg Sterzinsky.

Více svobody

Rodinám musí být ponechána rozhodovací svoboda o tom, jak bude rozdělena práce v rodině, a kdy bude mít smysl profesní start. Nabídka mimorodinných opatrovacích a vzdělávacích zařízení musí být kvalitativně i kvantitativně zlepšena. V diskusi o celodenních školách Sterzinsky sdělil, které školy budou biskupy podporovány, jestliže se budou poskytovat na základě dobrovolnictví.

Kardinál se na odborném zasedání Biskupské konference vyjádřil k sedmé zprávě spolkové vlády o rodině. Sdělil očekávání, že v plánované zprávě pro rok 2005 budou specifikovány překážky, s kterými rodiny v Německu bojují. K tomu patří "rozličné problémy při slučitelnosti rodiny a zaměstnání" a stejně tak "strukturální bezohlednost, s kterou musí rodiny v mnoha oblastech každodenního života bojovat".

Dále se Sterzinsky domnívá, že organizace pracovní doby v podnicích musí být právně dále rozvíjena. K tomu patří např. individuální a flexibilní uspořádání týdenní pracovní doby.

Žádné soukromé záležitosti

Vedoucí oblasti pastorače v sekretariátu Biskupské konference Manfred Entrich uvedl, že rodina není žádná životní koncepce. Rodina "jako osobní společnost nabízí stabilitu a rovnováhu" a má svou hodnotu. Zachovává si také svůj význam a důstojnost i tehdy, když pár zůstane bezdětný. V požadavku "čas pro rodinu" nejde o to, rozlišovat mezi lidmi s dětmi a bez nich.

Průměrný věk členů

Kolpingova díla v Německu poprvé překročil hranici 50 let

Statistika členské základny Kolpingova díla v Německu ukazuje nepříjemný stav: poprvé za deset let poklesl počet členů pod 275 000 a průměrný věk se současně vyšplhal poprvé nad 50 let.

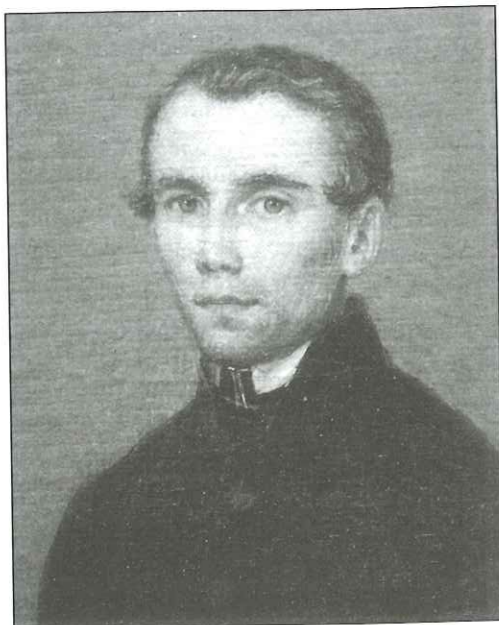
Již deset let můžeme pozorovat stagnaci počtu členů. Ke konci roku 2003 bylo v Kolíně nad Rýnem registrováno 274 323 členů. Regionálně je průměrný věk a počet členů samozřejmě rozdílný. Nejvyšší průměrný věk - 60 let - je v diecézním svazu Hamburk a Berlín, následuje Essen (59 let) a Kolín (58 let).

Nejmladší průměrný věk je zaznamenán v diecézním svazu Regensburg (42,1 let), těsně následuje Pasov (42,3 let).

Největší počet členů má diecézní svaz Münster (43.953), Paderborn (34.965), Regensburg (19.824) a Osnabrück (19.326).

Adolph Kolping, podivně současný člověk - část první

Dětství a léta tovaryšská

Dne 8.12.2003 jsme si připomněli 190 let od narození Adolpha Kolpinga (1813 - 1865). Většinu z Vás toto jméno asi moc neříká. Přesto však mnozí víte, že v našem městě existuje "jakási Kolpingova rodina". Jsme hrstka těch, kdo tohoto německého kněze, sociálního reformátora a všestranně schopného člověka obdivují a snaží se jeho životem a dílem inspirovat. Pokud si přečtete následující řádky, možná zjistíte, že Kolping je skutečně osobnost velmi zajímavá. Rádi bychom Vám ho v našem Zpravodaji blíže představili. Určitě budete příjemně překvapeni, jak široké srdce a pole působnosti tento člověk měl.

Stále nám má co říci. Právě v dnešní době dochází k mnoha změnám v sociální oblasti a lidé marně hledají práci. Také vnímáme, jak prchavé světské radosti někdy zbavují mladé lidi vůle a vlastní identity. A právě v tom se naše doba velice podobá té, v níž žil Adolph Kolping.

Narodil se 8. prosince 1813 v Kerpen. Je to vesnice v Porýní, asi čtyřicet kilometrů od Kolína nad Rýnem. Tuto oblast od roku 1737 okupovali Francouzi - proto je také prapocis jeho křestního jména - Adolph - fran-

couzský. Kolping byl Porýňan. Velké Německo ještě neexistovalo (po napoleonských válkách je tvořilo asi 40 států) a sjednotilo se teprve šest let po Kolpingově smrti.

Chlapec vyrůstal v rodině rolníka a pastýře ovcí, okusil až dno nouze a bídu tohoto světa. Jeho rodina byla velmi chudá. Otec a matka považovali za jediné své bohatství děti a víru v Boha. U Kolpingů bylo vždycky dost lásky a důvěry v Boží pomoc. Adolph mohl do školy chodit nejvíce ze svých sourozenců, ale jen proto, že byl churavé dítě a nemohl doma tolik pomáhat. Jeho touha po poznání a jeho píle nešla učitelům, který se chlapci co nejvíce věnoval a zprostředkoval mu vědění, po němž hoch žíznil. Adolph toužil po vyšším vzdělání. Rád by studoval na gymnáziu, ale situace rodiny to neumožňovala. Nebyly peníze. Proto se ve svých čtrnácti letech vyučil ševcem. Tři roky se učil v rodném Kerpen, potom odešel jako tovaryš do čtyřicet kilometrů vzdáleného Kolína. Na neděli chodil k rodičům pěšky! Třebaže byl velmi zručný řemeslník a našel si práci v dobré dílně, cítil se nenaplněný. Rád si četl a snažil se vzdělávat. Mistr to zpočátku nelibě nesl a tovaryši si jej proto dobírali. Adolph však nepolevoval ve své pili.

Během svého pobytu v Kolíně si začal uvědomovat, jaké změny společnost prožívá a jak málo je na ně připravená. Industrializace Porýní s sebou přinesla zrušení cechů, které předtím omezovaly počet řemeslníků ve městech. Každý si tehdy mohl otevřít jakoukoli živnost, aniž by pro ni měl kvalifikaci. Nikdo nebránil vzniku nových řemeslnických dílen. Zavládla dravá konkurence. Mistři byli schopni uživit sotva sebe a svoji rodinu. Před příchodem změn byl učeň a tovaryš členem mistrovsky domácnosti a rodiny. Měl zajištěné ubytování, stravu, ale i dohled a zázemí (učňům bylo 14 až 18 let!). Měl jistotu, že v případě problému a nemoci nezůstane opuštěný a bez prostředků. Mistr měl za něj zodpovědnost.

Se zavedením nových pořádků už mistr v tovaryši neviděl člena rodiny, ale jen placeného zaměstnance, o jehož soukromí a případné problémy se nestaral. Měl dost svých vlastních starostí.

Do velkých průmyslových měst se stahovali venkovští chlapci - tovaryši a dělníci. Ve městech mnohdy nikoho neznali. Protloukali se, jak se dalo. Bydleli v podkroví hostinců, v nichž trávili také většinu svého volného času. Mnozí zde také nechávali nezanedbatelnou část svého výdělků. Nedokázali účelně trávit volný čas, protože jim nikdo nenabídl možnosti. Ztráta zájmu se na těchto mladících bohužel projevila. Vedli neuspořádaný život, což vedlo k jejich mravnímu úpadku. Ve městech často odložili zásady, které jim vštíplila rodina, i víru. Mnohdy měli velmi radikální politické názory a "slušní" lidé se jim vyhýbali.

Adolph Kolping, podivně současný člověk - část první

Mladý Adolph tuto bídu viděl. Neviděl v osudech svých vrstevníků osobní selhání, ale důsledek společenských poměrů. Toužil po tom, aby i oni mohli zakoušet lásku a souználost, kterou znal z vlastní rodiny. Často přemýšlel, jak by se tato situace dala řešit.

Sám měl štěstí. Mistr si ho časem oblíbil, přijal ho za člena rodiny. Později mu nabídl za ženu svoji jedinou dceru. Bylo to velmi lákavé. Dívka byla příjemná a Adolph by sňatkem s ní získal zajištění a v budoucnu by zdědil živnost svého tchána. Přesto však laskavou nabídku svého chlebodáře s upřímnými díky odmítl. Toužil totiž studovat a už se mu podařilo vydělat něco do začátku. Pokud bude pracovat i během svého studia, mohl by se mu jeho sen splnit.

Adolph se po sedmi letech vrací do Kerpen. Svěřuje se otci se svými plány a ten pro ně má pochopení. Mladý muž se půl roku s kaplanem pilně učil latinu a připravuje se na přijímací zkoušky na gymnázium. (Pokračování příště.)

Eva Lajkepová

Rodný dům blahoslaveného Adolpha Kolpinga v Kerpenu blízko Kolína nad Rýnem.

Společné foto poutníků z českých Kolpingových rodin před rodným domem A. Kolpinga, kde je teď zřízeno jeho muzeum.

Kolpingova rodina Věžnice

Živý betlém zahrály děti z pěveckého kroužku KR Věžnice, který vede paní Mgr. Marie Štohanzlová. Hrál asi 10 dětí a další děti spolupracovaly (ozvučení, zpěv atd.) Lidí přišlo okolo 70. Akce proběhla na Štědrý den ve 14,00 hodin.

Další fotky jsou z **dětského maškarního bálu**. O organizaci se staraly děti z KR Věžnice. Vybíraly vstupné, číslovaly masky, pouštěly hudbu, organizovaly hry. Dohled měla paní Mgr. Štohanzlová. Tombolu si vzaly na starost paní Věra Kuncová a Blanka Kuncová. Shánění peněz a veškeré nervy s přípravou akce měl předseda KR Věžnice a jeho drahá manželka.

EBM

naše historie

- 1994 - založení firmy, hlavní činností jsou elektromontáže
- 1995 - otevření autorizovaného servisu mobilních telefonů
- 1997 - certifikace ČSN ISO 9002
- 2002 - vybudování vlastního sídla společnosti v Brně - Lesné
- 2003 - certifikace ČSN ISO 9001 a 14001
- 2004 *Již 10 let s Vámi!*

- již 600 tisíc Vašich opravených mobilních telefonů a dalších 190 tisíc oprav pro výrobce
- podíl na realizaci stavby SAZKA ARENA Praha
- zahraniční akvizice v Polsku a na Slovensku
- nové projekty - inteligentní budovy a EIB
- desetiletý obrat 1,67 miliardy korun
- až 183 zaměstnanců

U PŘÍLEŽITOSTI 10. VÝROČÍ ZALOŽENÍ NAŠÍ FIRMY VÁM DĚKUJEME ZA VAŠI DOSAVADNÍ PŘÍZEŇ A TĚŠÍME SE NA DALŠÍ SPOLUPRÁCI!

ELEKTRO BRNO MANAGEMENT, spol. s r. o.
Haškova 17, 638 00 Brno
e-mail: ebm@ebmbrno.cz
www.ebmbrno.cz

Akce, na kterých byste neměli chybět

5. pouť Kolpingova díla ČR

30. května 2004, Věžnice

Již pátým rokem se sjíždějí členové Kolpingova díla do obce Věžnice, kde působí jedna z Kolpingových rodin a kde také stojí kaple zasvěcená bl. Adolphu Kolpingovi. Vyzýváme všechny členy a příznivce, aby využili příležitosti nejen k duchovnímu setkání, ale také k vyjádření sounáležitosti s ostatními Kolpingovým rodinami.

Shromáždění členů Kolpingova díla ČR

19. června 2004, Žďár nad Sázavou

Pravidelné setkání členů Kolpingových rodin, bývá příležitostí k rekapitulaci uplynulého roku, k plánům na rok příští a k setkání přátel. Tento rok se uskuteční v sobotu 19. června 2004, na tradičním místě - v zasedací síni Městského úřadu ve Žďáře na Sázavou.

Mezinárodní tábor Kolpingovy mládeže

6. - 13. srpna 2004, Pinkafeld (Rakousko)

Tradiční prázdninová akce pořádaná Kolpingovou mládeží Evropy. Mládež z mnoha zemí má možnost poznat nejen nové země, zvyklosti a kultury, ale především nové lidi a navázat nová přátelství. Tentokrát bude hostitelskou zemí Rakousko a městem Pinkafeld, který leží ve spolkové zemi Burgenland (zhruba mezi Vídní a Grazem).

Fotbalový turnaj křesťanských organizací

28. - 29. srpna 2004, Žďár nad Sázavou

První "pokusný" ročník fotbalového turnaje, pořádaného Kolpingovým dílem ČR a Jednotou Orla ve Žďáře nad Sázavou. Cílem je především setkání členů různých křesťanských organizací, působících v ČR. Prostřednictvím rekreačního sportu bychom chtěli navázat nové kontakty a spolupráci mezi těmito organizacemi.

Rekreační středisko pro děti a mládež "Vyhlídka"

Kolpingovo dílo nabízí volný prázdninový termín ve svém rekreačním zařízení "Vyhlídka" v Českovicích u Blanska v atraktivním termínu **4.-18. července 2004!** Nabídka platí i pro nečleny Kolpingova díla. Bližší informace v příloženém letáku.

